

Kennis

STUDIEBIJEENKOMST 9 JULI 1962.

ge U op een geestelijk pad begeeft, of gaat begeven, er altijd de daadkracht is (het offer) dat a.h.w. de wegwijzer zet op de weg waarheen U wilt gaan, en waarheen ze U brengen kan. In de voorbije periode hebben wij U een overblik gegeven op verscheidene mogelijkheden vanuit de stof en de geest. Op het ogenblik staat ge zover dat ge allen in U zelve een erkenning hebt gevonden. Ofwel een erkenning van het hogere; ofwel een samenlopende erkenning van uw eigen wezen ten opzichte van de geest; ofwel een bepaalde onmacht die ge toe geeft in U zelve ten opzichte van al dit voor U zware of moeilijke.

In de mens leven hoofdzakelijk 3 persoonlijkheden. De meest voorkomende hiervan zijn:

1. Datgene wat hij werkelijk is; doch dit wordt praktisch half of bijna geheel onderdrukt.
2. De ietwat idealistische persoonlijkheid nl. deze waarin hij omschrijft datgene wat hij zou willen zijn.
3. De persoonlijkheid van het schuldcomplex dat hij in zich draagt, waaraan hij dus de remmingen van zijn eigen wezen toetst die veelal een slappe of demonische invloed vertonen.

Wanneer wij uitgaan van de levenswijze, onszelve te leren kennen zoals wij werkelijk zijn, dan valt allereerst op dat vele zaken die normaal zijn door geboorte, hetzij aan de hand van het milieu, hetzij aan de eigen vermeende begaafdheid, dat daarin evenwel het hoofd dient geboden door een eerlijke blik op U zelf. Men dient -om tot de erkenning te komen van wat hijzelf is - alles terzijde te stellen en aan de hand van datgene wat hij in zich voelt een verantwoordelijkheidsdrang in zichzelf te krijgen tegenover de wereld waar hij deel van uitmaakt.

Indien nu iemand zich een kleine wereld voorstelt, zo is het duidelijk dat een onbegrip natuurlijk niet kan leiden tot een kosmische geaardheid in deze zin, dat hij bereikingen kan krijgen die hij van een bijkomende idealistische voorstelling of persoonlijkheid zou dienen te gebruiken. Wij noemen dit om er tussenuit te raken een kringloop die telkenmale weer, gelieerd aan het bewustzijn, de belevingsmomenten van tijd en ruimte, genoopt is meerdere malen hetzelfde te overdoen, om een werkelijke beleving te krijgen ten opzichte van het grote.

Datgene wat men zou willen zijn is dus grotendeels afhankelijk van wat men meent wat men voor de wereld betekent, of de wereld voor hem betekent. Daarin meent men dus verscheidene gaven te ontdekken, doch men kan deze niet uitleven, alleen kan

2.

men deze in stand houden door theoriën te gaan opbouwen, die deze bepaalde levensregel of houding goedpraten waarbij men komt tot een verwerpen van datgene wat precies noodzakelijk is om tot een bereiking te komen.

De 3e. persoonlijkheid waarbij de mens zich dus schuldig gevoelt tegenover alles en nog wat, is een grote rem in zijn eigen leven, omdat hij niet bij machte is tot de vergever van deze schulden te komen, en hij het helemaal niet aandurft deze te zien als zijnde alleen dienstig voor het bewustzijn en in de plaats daartegenover te stellen terug de uitingsdrang van zijn eigen wezen zo hij zich dus normaal afzonderde.

Wanneer we deze 3 punten bekijken dan zijn er nog meer. Zelfs 6-7 of 8. Doch we willen het houden bij deze 3. Grotendeels afhankelijk van de psyche maar indien we deze klassen gaan bekijken dan zitten we op een te laag niveau om voldoende stof te krijgen om verder te gaan.

Het zijn kort gezegd de mensen die volledig op impuls af levend in den zin van de neigingen en begeerten deze te versterken, en geen enkel standvastig punt kunnen krijgen aan de hand van een eigen gesteld doel of idee of aanvoelen van de wereld. Dat zijn degenen waar ge uw werkterrein in zult vinden zonder natuurlijk uw eigen oordeel of inzicht daar kenbaar aan te maken, in de zin van verplichting. Hij die zegt "ik spreek de waarheid" is de grootste leugenaar die er rondloopt. Slechts hij die zegt "ik ben de waarheid" en doet en werkt vanuit de waarheid zoals ze door hem wordt beseft zal zijn spiegelbeeld vinden in deze wereld en aan de hand van de voorbereidingen het herkennen van de waarden in een ander zal hij zichzelf verhogend ook de andere brengen waar normaal deze waarheid mogelijk is om te worden gekend.

2e. Spreker.

Ik moet vanavond met U een paar punten bespreken. Ik wil een steen voor U werpen en U kunt dan kijken of U er overheen kunt stappen.

Iedereen herkent in zich waarden. Hij meent deze waarden zodanig te willen beleven, dat een ander verplicht is deze gekende waarden in hem voor mogelijkheid te geven. Vrij vertaald. Wij zijn Christenen. De Christenen beoefenen de naastenliefde, dus dient iedereen mij lief te hebben. U weet dat is fout.

Indien U innerlijk U open en vrij kunt geven zo geef ik U een vb. van werkelijk herkende noodzaak in de mens, dewelke op een wijze van geestelijk goudträger uitgevoerd kan worden.

3.

Stel er staat een soldaat op wacht. Het is koud, hij dient 2u. op post te staan. Zijn overste als zodanig herkent, dient dit niet te doen. De overste zegt, ik weet dat ik rusten kan, al is mijn legerstee van stro, doch ik lig warm, dit betekent dezelfde genoegdoening voor hem die buiten staat. Hij roept deze binnen of gaat hem aflossen en staat in zijn plaats. Werkelijk herkende noodzaak die hij scheppend de wereld inbrengt. Men kan dit kameraadschap noemen, doch van het ogenblik dit zo gesteld is verlangt deze overste geen waardering.

Een mens herkent ofwel de behoefte iets te doen dat eeuwig is, ofwel erkent hij een stoffelijke noodzaak voor hem waar hij dient voor gewaardeerd te worden. Indien een mens gewaardeerd wil worden zo dient hij zich daaraan te houden mits hij harmonisch is met zichzelf en er zorg voor te dragen van zo weinig mogelijk te geven en zoveel mogelijk te krijgen, dan pas komt hij tot de herkenning van zijn eigen wezen.

Alles wat U stoffelijke vorm kunt zien als voor U goed is niet uw recht. Indien in U zelve dit goed erkent en kunt dit aan een ander geven, zo is het wel uw recht van te zeggen tegen uw God "Heer ziehier uw dienaar, spreek". U kunt tal van vb. aanhalen.

U bent zo'n beetje steilaan aan de verlofperiode toe. Indien ge nu zelf op punt zou staan op reis te gaan, en U merkt daar plotseling bij U in de straat iemand die gehandikapeert is, daar hij bv. op een paar kinderen moet letten die nog niet, ofwel bij machte zijn een reis mee te maken, ofwel ziek zijn. Indien U dit werkelijk beseft dat het voor U noodzakelijk is, zo is het als geestelijk en als goudträger noodzakelijk bij U dat U het voorslag doet "laat mij op de kinderen letten en ga in mijn plaats". Dan hebt U het recht van te zeggen; "mijn God, ik heb iets wat niet geuit is in uw wereld gebracht, ziehier uw dienaar". Dat wil niet zeggen dat U moet laten annunceren in een dagblad -wie wil er verlof in mijn plaats nemen- Het gaat hier over de herkende noodzaak in U zelve ten opzichte van uw schepper. Het gaat hier om een geheim te kunnen openbaren bij het beoefenen van een gang van gedachten die U drijven op het pad van inwijding.

Indien U, gedreven door een werkelijk hoog geestelijk licht, iets kunt doen voor iemand, waarbij hij U niet waardeert of respekteert, de genoegdoening kan hebben die U kunt herkennen dan pas bent U op een punt dat U kunt zeggen; ik weet ik ben misschien nog onbewust van het Al maar op dit ogenblik voel ik aan dat ik in vele zaken durven moet. Deze durf wil ik dus verweren door mij alleen aansprakelijk te stellen omdat ik tenslotte mijzelf meester moet leren zijn.

4.

Enkelen zien de noodzaak in, zichzelf eens grondig te bekijken. Indien ge U zelve bekijkt dan moet U als eerste regel stellen, de de verantwoordelijkheid die U hebt tegenover U zelf. Indien ge U zelf dus voor eigen verantwoordelijkheid meent te kunnen afschepen door het aan een toestand te wijten een ev. fase van uw leven in deze wereld, zo zult U God lasteren daarmee, want U ontkent en wilt ontvluchten dat gijzelve, wat U bent, deel bent van het Al en slechts dit deel van het Al kunt betreden waar U waardig en goed en gezond voor kunt zijn.

Het is noodzakelijk dat U in de komende rustperiode dat U niet zo verplicht bent, uwe dagtaak zo goed mogelijk met uw werk te vullen, dat ge eens overweegt en dat ge de vrijheid, de niet zozeer gebonden zijn aan deze dagroosters gebruikt, om iets te presteren dat werkelijk geestelijk is.

Des werelds kroon is duister. Zelfs indien U aan de top van het licht daarvan staat, zo zult U afstand dienen te doen van de kroon. Wetende dat alles wat het licht beroert met het eeuwige in contact komt, zo zult ge meer herkennen en in U kunnen dragen dan het woord eens vermag.

Deel van het Al is deel van God, en wij zijn deel van het woord. Daarom kunt U wijzigingen aanbrengen op een manier dat de grotere punten van bereiking, de groot onoverzichtelijk kosmische wetten -deze die bepalen hoe lang uw wereld bestaat- deze die geleidt worden door een grote broederschap- dat deze punten kunnen gespiegeld worden, verwarmd worden en verlicht door uw eigen wezen.

Ik geef U daarbij een kleine schets ter verduidelijking. Men spreekt in vele leringen (ook wij hebben dit gedaan) van kurven, tendenzen, op en neer gaand waarbij met alle wetten van astrologie van ev. sferen, de elementen van begeerten enz. op bepaalde tijdstippen vermoeid raken waarbij het niet mogelijk is een volledig evenwicht in stand te brengen. Dit is volledig juist en daarom is het ook dat men praktisch geen mens vindt die volledig evenwichtig zijn kan. Dat aan de hand van zijn geaardheid en zijn God.

Wanneer ik nu in mijzelf als stormens het grote idee in mijn wezen draag dan zal alles wat boven mij zich kruist van verschillende sfeer en mogelijkheden, via mijn aangeboren chakrums alle punten beroeren op een lood rechte lijn. Dat maakt dat de levenskracht + het geestelijk bewustzijn dat ik in mij draag, in mij kan inwerken via elke sfeer en elke kleur, herkenkend en dragend in mij het witte licht, waarbij een frekwentie ontstaat dat niet meer ik wandel onder de ev. kleurschakering of neiging, of astrale wereld, dat ik daar een snede in zal geven die door de geaardheid van de wenteling van kracht

in mijn wezen zelf aanwezig zal zijn en alle omvormende kracht tot een gelijklopende draaikokl zal vertegenwoordigen, daardoor is mogelijk dat van dit veld, vanaf deze kracht uit, alles wat in uwe nabijheid is stoffelijk en alles wat bereikbaar is via uw denkvermogen, beroerd zal worden. Dit is een punt van bereiking dat U dus kunt vinden van het ogenblik dat U beantwoorden kunt aan de gestelde worm van mens zijn die wij hebben gekozen en afgewogen, waarbij wij gezamenlijk stof en geest werkend, U verder zullen dragen.

Is dit duidelijk? Elke gelofte, elk citaat dat U gegeven wordt ten uwen voordele, dient U volledig, zoals U bij machte bent, taalkundig te begrijpen tot het einde toe. U zult U niet kunnen beroepen op het onbegrepenene. Bv. Er zijn er onder U die zieken willen genezen. Indien ge zegt in mij herkenkend is het licht; ik wil dit duister, deze onevenwichtigheid des ziekes dragen omdat de gezondheid en mijn licht mag schijnen in de naam des Heren. Zo weze er van overtuigd dat U de gevolgen van dien dragen kunt of moet. Er is geen uitvlucht meer van te zeggen maar dat heb ik nu 100 maal anders gedaan en ik ben er wel mee gevaren en nu plotseling voel ik als h.w. een demonische invloed in mij. Er is geen beroep te doen op : O gij Goddelijke goedheid, gij rechtvaardigheid U heb ik aanzien als wel en wee voor alles wat ofwel goed is, ofwel wat gestraft moet worden, doch ik verdien geen straf. Let wel U bent deel van het woord, het woord draagt schepping in zich. Indien uwe lichamelijke beroering deze cycli kan vinden, zo bent U in staat bevonden om door te gaan, beladen met deze krachten die ge graag zouwt willen ontmoeten, maar die zwaar zijn om dragen.

Bent U het daar allen mee eens? Begrijpt U dit alles? Voelt U a.h.w. aan waar wij stilaan naar toe willen. Indien dit het geval is zo kunnen wij terugkomen, indien ge eens nagepraakt hebt over deze paar steentjes. Maar begrijp: indien ge iets doet dan doet U het van harte en goed. En dan hebt U onze steun en ook van vele anderen. Verlang echter niet dat we op dit ogenblik van spannende beroering U zo terzijde zullen staan dat we precies uw pas gaan uitmeten.

Wat in U gevonden is als vernieuwing, wat in U herkend is geworden als noodzaak kan opgelost worden, kan gevonden worden, bewerkt, daarvoor hebben wij stoffelijke vertegenwoordiger.

Aan U te vinden, aan U zelfstandig na te denken aan U uw eigen gevoelens af te wegen en daardoor tot de herkenning te komen dat komt niet van mij, dit komt uit een hogere wereld.

6.

Probeer ten allen tijde U zo neutraal mogelijk te houden tegenover uw eigen zelf.

Eigen niet te vlug U iets toe als zijnde uw eigendom. Ziet uw werk, tracht uw werk te volvoeren maar tracht in dit alles het gezondene Gods te vinden, en God betekent dan voor U de weerkaatsing die de wereld U biedt.

U mag doen in de stof wat U wilt. Velen denken maar U bent in de geest en wij zijn in de stof. De ev. begeerten van herkenning zijn in de stof of in de geest van weinig verschil. U mag naar deze herkenning streven toch kan ik dit niet verstandig vinden.

Probeer in alle punten eenvoudig te zijn. Zodanig eenvoudig dat ge door de herkenning van alles wat op U afkomt kunt zien, ofdat de ware God U tegemoet komt. Het is pas dat ge de ongeuite vorm van oordeel in Uzelve draagt, en beoefent datgene wat uw grootse voorganger heeft gedaan de herkenning van de bepaalde nederigheid, de herkenning van de Vaders kracht in hem wanneer hij sprak en wonderen deed, dat ge kunt zien, dit is mijn bewustzijn, dit is mijn licht.

Goeden avond vrienden.